

## Jakie są metody diagnozowania mięśniaków macicy?

Większość mięśniaków macicy może być wykryta podczas:

- **badania ginekologicznego lub ultrasonograficznego (USG)**. Najwięcej danych w tym przypadku dostarcza USG transwaginalne (TV-USG).

Kolejną metodą jest **histeroskopia, czyli wziernikowanie macicy**. Badanie to pozwala precyzyjnie określić liczbę, wielkość i lokalizację mięśniaków macicy mających kontakt z jamą macicy. Jest najczęściej przeprowadzane w przypadku podejrzenia mięśniaka podśluzówkowego.

Histeroskopia trwa zazwyczaj około pół godziny i wykonywana jest za pomocą specjalnego endoskopu (zwanego histeroskopem) poprzez wprowadzenie go do jamy macicy, która następnie jest wypełniana płynem lub gazem. Obraz z badania jest widoczny na monitorze, dzięki czemu osoba przeprowadzająca badanie może dokładnie obejrzeć poszczególne fragmenty jamy macicy.

Wada badania: w niektórych przypadkach wymaga zastosowania znieczulenia ogólnego.

Zaletą badania: istnieje możliwość usunięcia wykrytych mięśniaków podśluzówkowych.

Czasami w celu wykrycia mięśniaków macicy wykorzystuje się również **tomografię komputerową (TK)**. Badanie to pozwala uzyskać obraz narządów, które sąsiadują z macicą, jednak w przypadku wykrywania mięśniaków ma pewne wady:

- wiąże się z koniecznością napromieniowania, czego nie zaleca się, jeżeli nie jest to naprawdę konieczne,
- obraz z badania nie jest wystarczającej rozdzielczości w odniesieniu do narządów rodnych.

Badaniem, w którym lepiej niż w tomografii komputerowej można uwidocznnić mięśniaki, jest **rezonans magnetyczny (MRI)** i zazwyczaj lekarz decyduje się na wykonanie tego badania, gdy USG transwaginalne nie pozwala na jednoznaczne postawienie diagnozy.